

Το φυσιολογικό: να αγκαλιαζόμαστε και να μιλούμε

/ [Γνώμες](#)

- π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

«Ό,τι είναι για το σώμα τα αγκαλιάσματα, είναι για την ψυχή η επικοινωνία με λόγια»[1]. Η επισήμανση αυτή είναι του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ενός από τους μεγάλους οικουμενικούς διδασκάλους. Ζώντας 16 αιώνες πριν από μάς μιλά και για μάς. Με τον προσωπικό του αγώνα και τη χάρη του Θεού γνώρισε το βάθος του εαυτού του, κι έτσι γνώρισε την ανθρώπινη φύση.

Δεν είναι αλήθεια ότι έχουμε ανάγκη να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε; Δεν είναι πραγματικότητα η έκφραση της αγάπης μας με το να θέλουμε να αγκαλιάσουμε το πρόσωπο που αγαπούμε και να θέλουμε να συναντιόμαστε μαζί του και να μιλούμε;

Διατηρώντας το Ορθόδοξο ήθος, όπως μας το παρέδωσαν οι άγιοι Πατέρες μας και οι άγιες Μητέρες μας, διασώζουμε την ανθρώπινη φύση και την προφυλάσσουμε από ακρότητες, ψευτοηθικές και αφύσικες συμπεριφορές.

Είναι στη φύση μας:

να θέλουμε να εκφράσουμε την αγάπη μας

να επιθυμούμε να νιώσουμε στην αγκαλιά μας το αγαπώμενο πρόσωπο

να λαχταρούμε την επικοινωνία, τη συνάντηση, το διάλογο.

Οι διάφορες παρατυπίες που κατά καιρούς ακούμε, έχουν ως βάση τον εγωκεντρισμό που χρησιμοποιεί τον άλλο, δεν τον αγαπά. Γι' αυτό και δεν υπάρχει σχέση ούτε φέρνουν κοινωνία – ενότητα.

Η συνάντηση, όμως, αγαπημένων προσώπων φέρνει μεταξύ τους ευρύτητα, «πλαταίνει την καρδιά»[2], κατά τον ίδιο Πατέρα, και οδηγεί αυθόρμητα στο αγκάλιασμα του σώματος και στην επικοινωνία με τα λόγια.

Σε μια ατμόσφαιρα που ο έρωτας εκλαμβάνεται ως πορνεία και καταπιέζονται τα αισθήματα με το φόβο της παρεξήγησης, η «στροφή στους Πατέρες» – στο πνεύμα των Πατέρων και όχι στη λεκτική διατύπωση – θα λύσει προβλήματα σχετικά με τις ανθρώπινες σχέσεις και θα μας κάνει φυσιολογικούς.

Δεν είναι τυχαίο που η ανέκφραστη ζωή μας έφερε ποικίλες ψυχολογικές ακαταστασίες και οι άνθρωποι τρέχουν στους ψυχολόγους, ανυποψίαστοι, βέβαια, ότι η σύγχρονη διαπίστωση της επιστήμης της ψυχολογίας είναι επανάληψη της διάγνωσης των αγίων Πατέρων και της θεραπείας που έδωσαν.

Κι ακόμα, όποιος δεν συνήθισε να εκφράζει την αγάπη του στους ανθρώπους που βλέπει, πώς θα το κάνει στον αόρατο Θεό; Γιατί, και Αυτός εκφράζεται και θέλει να του εκφραζόμαστε, κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή: «Επειδή ο Θεός είναι έρωτας και αγάπη, κινείται, ενώως εραστό και αγαπητό, κινεί προς τον εαυτό του όλα όσα δέχονται τον έρωτα και την αγάπη»[3].

[1] Ιωάννου Χρυσοστόμου, Έργα – 19, εκδ. Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσ. 1986, σ. 359

[2] Ό. π. σ. 361

[3] Βενεδίκτου Ιερομονάχου, Στα βήματα του μεγάλου διδασκάλου, Άγ. Όρος 2018, σ. 78

Πηγή: pemptousia.gr